

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 71

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana

Sessió celebrada dia 24 d'abril del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 15543/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a adequada gestió de la Renda Mínima d'Inserció.	994
2) RGE núm. 396/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a comerç just.	998
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Marc Pons substitueix Vicenç Thomàs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sembla que no n'hi ha més de substitucions.

L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 15543/13 i 396/14.

1) Proposició no de llei RGE núm. 15543/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a adequada gestió de la Renda Mínima d'Inserció.

En primer lloc, i per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 15543/13, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a adequada gestió de la renda mínima d'inserció, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta, bon dia a tots i a totes. Aquesta proposició no de llei té l'objectiu de clarificar, per part del Govern, en el consells insulars quins són els ciutadans que tenen legitimitat, diguem, per sol·licitar i perquè se'ls concedeixi una renda mínima d'inserció. Una renda mínima d'inserció que no és sols l'assignació d'una quantia econòmica per cobrir les necessitats bàsiques de les persones que no tenen cap tipus d'ingrés i que així ho poden justificar, sinó que, a més a més, és tot un seguit de prestacions d'inserció social i d'inserció laboral que van acompanyades amb aquesta prestació econòmica.

A la nostra comunitat autònoma la renda mínima d'inserció està regulada pel Decret de l'any 2003 i que especifica, perdoni, de l'any 2007, de forma molt clara quins són els perceptors d'aquesta renda mínima d'inserció. Aquest decret estableix que serà subjecte a pressupost però amb la Llei de serveis socials, i era a partir de l'any 2013; modificava aquesta limitació pressupostària i era d'obligat compliment per part del Govern subvencionar aquesta renda mínima a qualsevol persona que pogués justificar no tenir cap tipus d'ingrés, com succeeix a altres llocs de l'Estat espanyol. Aquesta obligatorietat de l'any 2013 es va posposar fins a l'any 2015.

En aquests moments el que succeeix, i això està comprovat pràcticament almanco en el Consell de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa no tenim notificació, però en el Consell de Mallorca es gestiona d'aquesta manera, i aquesta informació la tenim per reunions que hem mantingut amb el col·lectiu de treballadors socials i educadors socials de la nostra comunitat autònoma, des de desembre del 2011 la renda bàsica d'inserció no es concedeix a aquelles persones que no tenen un número d'identificació fiscal, és a dir, el famós NIE. Teòricament ho argumenten amb la Llei 58/2003, relativa als principis i normes jurídiques generals del sistema tributari espanyol, la qual és d'aplicació a totes les administracions tributàries, però a nosaltres ens

estranya aquest tipus d'aplicació quan la renda bàsica no és cap tribut i per tant pensam que no ha de ser sotmesa a aquesta llei.

La renda bàsica és una prestació econòmica per a totes aquelles persones que no tenen garantit un mínim de subsistència i en aquest moment a la nostra comunitat autònoma hi ha molts de ciutadans sense NIE, alguns perquè no han arribat mai a accedir a aquest NIE i altres perquè tenien aquest NIE, però no tenien la temporalitat permanent en el conjunt de l'Estat espanyol, varen fer feina, varen contribuir, varen pagar els seus impostos i en no tenir no se'ls va renovar la residència a l'Estat espanyol i després varen perdre el NIE.

Algunes d'aquestes persones o els titulars d'aquests possibles perceptors de renda mínima d'inserció eren famílies i per tant hi ha menors afectats. Quan es va començar a aplicar aquesta mesura que les persones que no tenien NIE no podien sol·licitar o se'ls denegava aquesta renda mínima d'inserció, es va calcular que hi havia uns 225 menors afectats. Per tant, som davant d'una renda bàsica, una renda econòmica de caràcter social, que la Llei d'estrangeria estableix que ha de ser aplicada a tots els ciutadans de la nostra comunitat autònoma, independentment de la situació administrativa.

Per això nosaltres demanam que el Govern de les Illes Balears recordi als consells insulars que, per aconseguir la renda mínima d'inserció no s'ha de necessitar el NIE. El Decret del Govern, que és en vigor, ho record, de l'any 2007, estableix les condicions; cap condició no posa que sigui necessari un NIE, sí que és necessari un compte corrent, però un compte corrent per garantir, efectivament, que la persona que és la titular del dret de percebre l'ajuda econòmica rebrà la prestació econòmica bastava un compte corrent. El compte corrent es pot obrir amb un passaport, no és necessari un NIE.

Molts d'aquests ciutadans de la nostra comunitat autònoma tendrien accés a aquest compte corrent a través del passaport que han aconseguit o ja han dut del seu país d'origen o han aconseguit aquí, ho han aconseguit mentre eren a la nostra comunitat autònoma. Per tant, nosaltres pensam que es produeix una altra vegada més, igual que en sanitat, però en aquest cas en els consells insulars, almanco en el Consell Insular de Mallorca, el qual aplica una legislació que no afavoreix els ciutadans, per tant demanam al Govern que recordi quina és la legislació i el decret d'aplicació i que, si és necessari, el Govern faci les modificacions reglamentàries necessàries perquè aquest concepte quedi clar. És una prestació econòmica, de caràcter social, d'ajuda a situacions que no tenen cobertes les necessitats bàsiques de la població.

No és cap tribut, la Llei d'estrangeria actual així ho avala; el Decret de renda mínima també ho avala. No es poden aplicar criteris, per exemple, alguna vegada el Consell de Mallorca ho ha transmès així als treballadors socials, que eren temes per poder declarar IRPF, quan la renda bàsica és absent de declaració de l'IRPF. Per tant, pensam que som davant d'una interpretació que no afavoreix un conjunt de ciutadans i per aquest motiu presentam aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. En el torn de fixació de posicions i pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En relació amb aquesta proposició, no afegir molt més del que ha expressat i ha informat la portaveu del Grup MÉS, la portaveu d'aquesta proposició, i dir que nosaltres compartim tot el plantejament i els dos punts que conté aquesta proposició en el mateix sentit, en el sentit de considerar que la renda mínima és una prestació social a la qual han de poder tenir accés les persones que tenen necessitats bàsiques que no són cobertes per la seva precarietat econòmica, i que el Decret del Govern, en vigor des del 2007, no contempla que es demani el requisit de tenir un número d'identificació fiscal per poder accedir a aquesta prestació.

Per tant, consideram que és, des del punt de vista d'exigir requisits que no són contemplats en el Reglament, és una cosa que no podem admetre de cap de les maneres, sobretot en una situació de crisi econòmica, una situació d'atur que ha copejat amb més crueltat el col·lectiu de treballadors immigrants que formen part d'aquest munt de persones aturades, del gran munt de persones aturades. I també dir que en el darrer informe, publicat per la Direcció General de Serveis Socials, sobre la gestió de la renda mínima a les Illes Balears, reconeix que durant l'any 2012, que és el darrer informe que tenim, va descendir el nombre de persones titulars un 6,2%, i va quedar una xifra de 2.000 persones, 2.182 persones titulars de les prestacions de renda mínima, a uns moments on la taxa de pobresa estava disparada, a uns moments on la taxa d'atur estava disparada, i cita, textualment, el propi informe de la conselleria, de la gestió de renda mínima, que des dels Serveis Socials municipals s'ha fet una feina de contenció de les noves demandes i en molts casos, també, s'ha limitat el temps de la prestació, la qual cosa ha significat ajustar les persones titulars al pressupost disponible.

Per tant, nosaltres entenem que la interpretació que fa el Govern, en el sentit de demanar un requisit que no està contemplat en el Reglament pot formar part d'una estratègia per evitar l'accés a demandes als Serveis Socials, com a part de l'estratègia que se cita textualment i es reconeix textualment a l'informe publicat per la Direcció General de Serveis Socials.

Pensem que s'ha d'eliminar aquest requisit, que no està contemplat, com ja he dit, una altra vegada més, i que per tant donarem suport al punt primer i al punt segon d'aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. I pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sanz, també per un temps..., ai, perdó!, disculpin, la Sra. Bauzá, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Bueno, el objeto de la proposición es la renta mínima de inserción que, como todos sabemos, es una renta que se concede precisamente a aquellas personas que no tienen recursos para cubrir sus necesidades básicas y, como muy bien ha dicho la portavoz del Grupo MÉS, es una renta que viene estando regulada por el Decreto 117/2001, de 28 de septiembre. O sea, estamos hablando de un decreto de hace más de trece años. Evidentemente, en estos últimos trece años la situación ha cambiado mucho en estas Islas Baleares, justamente hace poco hemos conocido el informe de FUNCAS, que dice que en los pasados cinco años aumentó un 56% la brecha de pobreza; que se aumentó en más de 50.000 los parados en esta comunidad autónoma; que el índice de pobreza económica en Baleares en la legislatura pasada aumentó un 287,7%, y lo que es peor, ¿no?, que Baleares pasó de ser una comunidad con menor índice de pobreza económica a situarse, precisamente en el 2011, en una de las cinco primeras en cabeza en el índice de pobreza. Esto ha ido obligando a que la renta mínima de inserción se haya ido adaptando a las circunstancias para mejorar un poco su eficacia.

Creo que es importante decir que el Gobierno es muy consciente de la situación actual y es muy consciente de que la normativa de la renta mínima de inserción hasta ahora necesita ser reajustada, y por eso precisamente se lleva trabajando hace meses en un nuevo decreto, precisamente para adaptarlo a las actuales circunstancias.

Pero yo creo que no podemos dejarnos de lado el analizar cuáles son las circunstancias de las personas que son, digamos, usuarias de la renta mínima de inserción. Ha hecho la Sra. Obrador mención al informe de la renta mínima y precisamente este informe dice cosas bastante importantes, como por ejemplo que la mayoría de las personas que son titulares de la renta mínima de inserción pues no tienen estudios primarios finalizados. Por eso yo creo que se hace tan importante emprender reformas, y precisamente trabajar en evitar ese fracaso escolar y en el abandono de los estudios por parte de los jóvenes, porque eso posiblemente les va a condicionar en el futuro, y creo que claramente establece la educación como uno de los pilares fundamentales, precisamente a la hora de construir esas trayectorias vitales y laborales.

También habla ese informe de la procedencia de los titulares; a partir del 2000 supuso un cambio en la renta mínima de inserción, donde la mayoría de los usuarios eran personas extranjeras. Sin embargo, en el año 2011 esto empezó a cambiar y ahora ha descendido en un 7,5%, pues, el número de extranjeros que son usuarios de esta renta mínima.

Habla también este informe de la importancia en cuanto a llegar, digamos, a esos niveles de exclusión social, el papel de tener o no un trabajo, y precisamente la calidad de ese trabajo. Precisamente, lo que dice es que la mayor parte de la población beneficiaria de la prestación es gente que ocupa, digamos, la categorías más bajas del mundo laboral o personas que llevan mucho tiempo en paro o personas que incluso tienen esa escasa cualificación para llegar a un trabajo. Precisamente, dice que en los pasado años las personas titulares de renta mínima de inserción alcanzan un 66,91%, aquellas personas que son parados que antes habían trabajado.

Estos datos, sin duda, avalan, precisamente, que la causa principal que ha situado en el riesgo de exclusión es precisamente estas altas tasas de paro generadas en esta comunidad autónoma desde 2008. Por eso, sin duda, por eso, sin duda, la mejor herramienta para acabar con toda esta situación de exclusión y de pobreza es la creación de empleo. Y para acabar con la pobreza y la exclusión, sin duda, creo que no podemos más que celebrar este cambio de tendencia que se ha producido en esta comunidad autónoma en los últimos tres años, donde se ha dejado de destruir, porque recordemos en cinco años se perdieron 50.000 puestos de trabajo en esta comunidad autónoma; estamos revertiendo una tendencia y llevamos varios meses generando empleo neto.

Yo creo que esta realidad no podemos olvidarla porque, evidentemente, para tomar medidas y solucionar el problema de la exclusión también hay que saber cuál es la causa que la origina y actuar en consecuencia.

Pero ciertamente yo creo que el Gobierno ha demostrado muy claramente que no le da la espalda a la situación de pobreza que hay en esta comunidad autónoma, puesto que, en lo que llevamos de legislatura, ha aumentado en más de un 30% el presupuesto destinado a los servicios sociales. Y más concretamente en el tema que hoy debatimos, en cuanto a la renta mínima de inserción se ha hecho un enorme esfuerzo, puesto que los dos últimos presupuestos han aumentado en más de un 152% las partidas destinadas a la renta mínima de inserción, un 152% más que el último presupuesto de 2011.

Pero evidentemente el tema de la lucha contra la pobreza y la exclusión yo creo que no son una serie de medidas inconexas y aisladas y eso requiere una serie de medidas coordinadas y, precisamente, en esto está trabajando el Gobierno ahora, en coordinación con Cáritas y Cruz Roja, en esa estrategia de inclusión social de las Islas Baleares, a fin, precisamente, de desarrollar esas líneas de actuación y reforzar las que se están dando actualmente. Y también, muy importante, seguir contando con el apoyo de las entidades y las instituciones que llevan años trabajando en esta área, y de ahí también la importancia de esa subvención que se incrementa en más de medio millón, llegando a los 2,5 millones que anunció el otro día el presidente.

Evidentemente, hay que seguir trabajando en esta línea, pero sin duda se han puesto las bases para ganar la batalla a la pobreza y a la exclusión en estas islas.

En cuanto, ya concretamente, al planteamiento de esta proposición no de ley, decir que en las distintas comunidades autónomas existen variaciones en cuanto a los requisitos de acceso, sin embargo todas las comunidades autónomas en materia de renta mínima lo que exigen o condiciona la obtención de la prestación a una condición de residencia previa y continuada en sus respectivos territorios. La regla más extendida, precisamente, es exigir un año de antigüedad de la residencia, y sólo Baleares minimiza esta condición, puesto que reduce el tiempo a seis meses.

Sin embargo, como ya les he comentado, el Gobierno autonómico tiene prácticamente cerrado el nuevo decreto que regulará la renta mínima de inserción, que, evidentemente, va a regular una realidad muy distinta a la que había en el 2001 y no tiene mucho que ver, y por lo tanto, sí que le pediría a la portavoz del Grupo MÉS si aceptaría una enmienda en cuanto al punto segundo, en cuanto a “decidir que el Parlamento de las Islas Baleares insta al Govern de las Islas Baleares a hacer las modificaciones reglamentarias necesarias para adaptar la renta mínima a las necesidades reales y a los nuevos perfiles que existen en este momento”, porque consideramos que no nos vamos a centrar únicamente en una única temática, sino que creo que los perfiles han sido tan diversos y las cuestiones han cambiado tanto que creo que ese nuevo reglamento a lo que se tiene que adaptar es, precisamente, a la situación actual de los distintos perfiles y no de uno en concreto.

Y por otra parte, el Gobierno lo que tiene que hacer es legislar y además está legislando en coordinación con los consells insulares, precisamente, que serán los que después tendrán que dar esas rentas mínimas en base a ese decreto. El Gobierno no tiene que recordar a nadie nada, sino que lo que tiene que hacer es dictar una norma clara que sea cumplida por los consells insulares. Entonces, creo que es más adecuado hablar de una norma que cubra todas las necesidades y todos los perfiles actuales que a día de hoy son usuarios de la renta mínima, puesto que, como he dicho, los perfiles han cambiado muchísimo; precisamente las personas que acceden a la renta mínima ya no son mayoría extranjera sino que son mayoría las personas de aquí y creo que, precisamente, a eso se tiene que adaptar el nuevo decreto, a las situaciones actuales.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Bauzá. Vol fer ús de la paraula la Sra. Santiago?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Agrair al PSOE el seu suport i de tota l'exposició que ha plantejat la portaveu del Partit Popular no he sentit cap argument en relació amb per què s'ha de demanar el NIE per part, almanco, del Consell de Mallorca.

M'ha assenyalat tot un seguit de dades, un seguit de dades que apunten a un augment de la pobresa des de l'any 2008, vull dir, hauria de ser un argument més per tenir més pressuposts per al tema de la renda mínima.

M'ha parlat de la necessitat formativa de tots aquests perceptors de renda mínima, efectivament, un gran col·lectiu té greus problemes de formació; excloure-los de la renda mínima és excloure-los de prestacions tècniques de formació i d'inserció, ho he dit a la meua exposició, no només és una ajuda econòmica, sinó que són també prestacions tècniques per formar i per insertar.

M'ha dit que el més important és tenir un bon nivell de formació per aconseguir feina, ja ho sabem, com més estudis tens més possibilitats de trobar feina, més possibilitats d'adaptar-se.

M'ha parlat del canvi del perfil dels perceptors de la renda bàsica, efectivament, ja ho coneixem, abans eren persones amb problemes crònics, persones recent immigrades, que ha canviat a causa de la crisi i ara podríem dir que són persones normalitzades que han perdut la prestació de desocupació, que han perdut els seus estalvis i necessiten ajudes econòmiques d'aquestes característiques.

M'ha dit, efectivament, que s'ha de combatre l'atur per aconseguir que les persones tinguin sous dignes i puguin no dependre de situacions de renda mínima.

M'ha dit la importància del treball. M'ha recordat que, efectivament, va ser amb el primer pacte, després de molts anys de govern del Partit Popular en aquesta comunitat autònoma, per primera vegada a l'any 2001 hi va haver un decret de renda mínima, el darrer de tot l'Estat espanyol, tota la resta de comunitats autònomes de l'Estat espanyol varen tenir renda mínima i aquí no n'hi havia després de molts anys de Govern del Partit Popular, i només amb el primer pacte de progrés hi va haver una renda mínima.

Recordar que la primera renda mínima que va existir a la nostra comunitat autònoma va ser amb el pacte de progrés del Consell de Mallorca, només s'aplicava a l'illa, abans el Partit Popular no ho havia fet.

M'ha parlat dels requisits que ja coneixem, entre els quals la residència, efectivament, ha de viure a la comunitat autònoma per rebre una renda mínima, no ha de viure a una altra comunitat autònoma.

M'ha dit que modificarà el decret, que hi haurà una modificació del decret, em sembla molt bé, des de l'any 2001 hi ha una modificació del decret; però mentre no es modifiqui s'ha d'acomplir la legislació que hi ha i la legislació que tenim en aquest moment no demana el NIE.

I el Govern sí que ha de recordar a les administracions que no compleixen els decrets que ell firma, mentre no siguin modificats, que s'han d'acomplir els decrets, i tant que ho ha de fer el Govern. O el Govern fa un decret i després ja està, no el supervisa, no en fa un seguiment de si s'acompleix o no s'acompleix? Clar que ho ha de fer, aquí l'únic que fem és insistir en què ho faci.

No s'aplica, s'està exclouent, el Partit Popular, d'una manera reiterada exclou les persones diferents de la nostra comunitat autònoma, a través de la targeta sanitària, i ara a través d'aquesta renda mínima.

Cap argument per explicar perquè el Govern o per recordar al Consell de Mallorca, com a mínim, que és el que sabem que no ho aplica, no demani el NIE, cap argument.

Volen modificar el decret? Modifiquin el decret. Vostès volen canviar això? Jo no ho canviï, en tot cas, ho afegim, ho podem afegir. L'exigència que no demani el NIE, que les altres comunitats autònomes no el demanen, només n'hi ha una que ho demana, la resta de comunitats autònomes no demana el NIE, només demanen la residència, ho podem afegir, que s'actualitzi el decret, cap problema que s'actualitzi el decret.

Però el NIE? No és necessari el NIE per tenir un compte corrent, que és on s'ingressa la renda mínima. A més, ho posa el Reial Decret 1065/2007, que és el que regula com s'han de donar les prestacions, que és de caràcter estatal, i explica clarament que es pot obrir..., el punt, l'article 28: "*Podrá constituirse un depósito o abrirse una cuenta en una entidad de crédito sin acreditar el número de identificación fiscal en el momento de la constitución.*" Per tant, sí que hi ha mesures, varem funcionar fins a l'any 2011, fins al desembre del 2011, i només amb l'entrada del Partit Popular varen fer una altra vegada l'exclusió del col·lectiu d'immigrants en situació d'irregularitat, que són el col·lectiu o dels col·lectius més febles de la nostra comunitat autònoma.

Lamentar, una vegada més aquestes mesures, que jo crec que tenen caràcter xenòfob, que la població sàpiga a través de l'exclusió de la targeta sanitària, a través de l'exclusió de la renda bàsica i altres exclusions que es produeixen a la nostra comunitat autònoma, que són diferents, que no són d'aquí, que no es mereixen el mateix tracte ni les mateixes condicions que un ciutadà nascut aquí. Això té contingut xenòfob i lament profundament que això, que una cosa tan senzilla com aquesta no es pugui aprovar.

Que després el consell insular continuarà aplicant el que consideri, però el Govern ha de vetllar per la legislació que és vigor i, com a mínim, el Parlament també podria tenir aquesta funció.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Volen un recés, per si volen...

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Un recés si s'afegeix, però no de substitució.

LA SRA. PRESIDENTA:

Fem un recés i decideixin una cosa o l'altra.

Passarem idò a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 15543/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 8.

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 15543/13, per 5 vots a favor i 8 vots en contra.

2) Proposició no de llei RGE núm. 396/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a comerç just.

Seguidament, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 396/14, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a comerç just. Per defensar-la, té la paraula l'Hble. Diputada, Sra. Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En relació amb aquesta proposició no de llei en relació amb el comerç just, dir que, precisament les regles del joc del comerç mundial, dictades pels països rics i les empreses multinacionals, marginen les comunitats camperoles i els petits productors. Això és una de les conseqüències que afecten la globalització econòmica mal entesa i mal aplicada. Per exemple, a molts de països del sud els ingressos de milions de famílies depenen de l'exportació de productes locals com el cafè, el cacau, el sucre, el cotó, però els preus que reben pels seus productes no els permeten viure dignament de la seva feina.

Molts altres homes i dones de països empobrits es veuen obligats a realitzar feines a fàbriques o a tallers en condicions d'explotació. Avui, precisament, fa un any de la tragèdia de Bangla Desh, fa un any varen morir més de mil persones a una fàbrica que es va esbucar a Bangla Desh, on els treballadors i treballadores feien feina amb condicions d'explotació, sense cap tipus de seguretat. Avui encara es negocien les indemnitzacions que han de rebre els damnificats d'aquest esbucament, però les grans empreses, les grans marques ja no descansen, cerquen països més estables i amb millors preus que els puguin permetre satisfer les demandes de novetats constants, a preus barats, que exigeix la clientela consumista.

H&M, per exemple, ha anunciat que anirà a Àfrica a nodrir-se de mà d'obra barata, fàbriques d'Etiòpia i Kenya i altres firmes també expliquen que deslocalitzaran la seva producció que tenien a l'Índia cercant màquines de cosir que siguin dutes a terme per mà d'obra més barata. Com a objectiu de l'última moda, *el dorado* de l'explotació de mà d'obra, tenim Birmània, com a objectiu d'aquestes empreses i veurem com aquest país serà el següent a la llista de països on les grans multinacionals s'estableixen per continuar explotant i continuar traient beneficis.

La competitivitat i el màxim benefici econòmic, doncs, es converteixen en la norma, sense importar el cost social i ambiental, la pobresa, l'augment de les desigualtats i de l'exclusió, l'esgotament dels recursos naturals i la contaminació. Res no té importància per al compte de resultats, perquè el compte de resultats sigui positiu.

L'expansió del comerç mundial en el context de la globalització ha tengut resultats molt dolents per a la reducció de la pobresa, les desigualtats entre rics i pobres augmenten. Segons un informe d'OXFAM internacional, els països de renda alta, amb el 14% de la població mundial, acaparen el 75% del PIB mundial, quan hi ha 1.100 milions de persones condemnades a sobreviure amb menys d'un dòlar al dia. Les desigualtats en el comerç intensifiquen aquestes diferències, de cada dòlar generat per les exportacions en els sistema internacional de comerç, als països de renda baixa els arriben sols 3 cèntims.

Enfront d'aquestes injustícies és necessari transmetre als infants, als joves, als adolescents i a les famílies que un altre comerç és possible, que el comerç just és una alternativa a què la producció i el comerç són al servei de les persones, que fa possible el desenvolupament de les poblacions més desfavorides perquè, a més a més dels criteris econòmiques, té en compte els valors ètics en els aspectes laborals, socials i ambientals.

Avui, els polítics tenim la responsabilitat de treballar per un canvi de paradigma en les relacions de consum, que ens dugui cap a un model de relacions estables que permetin proveir d'oportunitats els col·lectius més desfavorits. La nostra aposta ha de ser a favor de la dignitat de les persones, la distribució equitativa dels beneficis i de la sostenibilitat de les comunitats productores, com a font de desenvolupament, equitat i apoderament.

En definitiva, un model de comerç que s'adapti a les necessitats i possibilitats tant dels productors com dels consumidors. Hem de traslladar la consecució d'aquest objectiu a tota la comunitat educativa, a les generacions futures perquè puguin contribuir i implicar-se en la construcció d'una ciutadania transformadora i compromesa, per això és vital treballar amb l'alumnat en temes essencials per afavorir un consum responsable que els formi en les repercussions socials i ambientals dels seus actes de consum i les conseqüències directes de les decisions que prenen.

És necessari que des de les escoles es treballin els hàbits de consum, la influència de la publicitat, la capacitat d'elecció del consumidor, així com els temes que els facin entendre què és el comerç just. Les desigualtats en els processos comercials, el cost real dels productes i els criteris del comerç just, pràctiques comercials justes, la no explotació infantil, el compromís en la no discriminació, l'equitat de gènere i la llibertat d'associació sindical, així com la cura del medi ambient i els salaris dignes.

Els centres educatius, per tant, han de jugar un paper primordial en la sensibilització de la comunitat educativa, la formació del professorat implicat i la mobilització dels centres escolars a favor del comerç just. El professorat ha de ser un actor principal de l'educació per al desenvolupament, entesa com a un procés per generar consciències crítiques, fer de cada persona responsable i activa i compromesa amb la construcció d'una nova societat civil tant en el nord com en el sud, compromesa amb la solidaritat, entesa aquesta com a corresponsabilitat en el desenvolupament, hi estam tots embarcats i aquí no hi ha ni fronteres ni distàncies geogràfiques. Educar persones perquè puguin participar en la consecució de les seves necessitats, preocupacions i anàlisi i que siguin tengués en compte a l'hora de la presa de decisions polítiques, econòmiques i socials.

L'administració educativa ha d'impulsar, per tant, la formació de l'alumnat i la formació del professorat sobre les relacions injustes, les relacions comercials nord-sud i proporcionar-los les eines necessàries per fomentar processos educatius que els ajudin a comprendre aquestes injustícies.

També és important que l'administració, és necessari que l'administració doni suport a les entitats no lucratives en el desenvolupament d'aquestes tasques de formació de l'alumnat, i em vull referir a les dificultats que tenen aquestes entitats a la nostra comunitat a l'hora de poder implantar aquests programes educatius, i em vull referir concretament a les dificultats d'una ONG que el 5 de gener del 2014 va iniciar una campanya per recollir doblers de col·laboradors, de gent que aportava des del micromecenatge finançament per poder desenvolupar aquestes activitats amb l'objectiu d'aconseguir 5.000 euros per arribar a 6.000 alumnes, perquè no varen tenir finançament de l'administració, i el programa de formació de les escoles va quedar en qüestió sense poder-se desenvolupar, per manca de finançament.

Fer possible que el comerç just torni a les escoles va ser una part important del suplement d'un mitjà de comunicació, el qual va ressaltar la importància que entitats, com a la que m'he referit abans, poguessin continuar fent les seves feines, la seva formació per formar nous consumidors responsables.

Vull recordar també que estam en tramitació del projecte de llei de consum i que el capítol 6 d'aquest projecte de llei de consum parla del dret a l'educació i formació dels consumidors i usuaris, i parla de la responsabilitat de l'administració pública que ha vetllar perquè els ciutadans puguin rebre aquesta formació i educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Per tant, en la mateixa línia que es planteja el projecte de llei de consum i en la línia de donar suport a l'acció formativa concreta que desenvolupen entitats no lucratives en aquesta comunitat, s'ha plantejat aquesta proposició no de llei, amb cinc punts, els quals relataré molt breument, per tal que quedi constància al *Diari de Sessions*, com el primer punt, és: "Donar

un suport al comerç just com a una eina per donar a conèixer i lluitar contra les desigualtats econòmiques."

"Instar el Govern a reconèixer la importància i la necessitat de formar l'alumnat de les Illes Balears en la cultura de consum responsable."

"Instar el Govern a donar suport a les entitats no lucratives que treballen per aconseguir el canvi de cultura de consum compulsiu i responsable cap a una cultura de consum sostenible."

"Instar el Govern perquè assumeixi i impulsi la formació dels més joves sobre els processos de producció i comercialització de productes més consumits, per tal que els alumnes puguin conèixer què signifiquen les accions de consum."

I finalment, "El Parlament de les Illes Balears, en coherència amb el suport manifestat envers el consum responsable, expressi la seva voluntat de consumir preferentment productes provinents de comerç just."

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Obrador. I per al torn de fixació de posicions, i per al Grup Parlamentari MÉS, té la paraula l'Hble. Diputada, Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. El nostre Grup Parlamentari MÉS donarà suport a aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Socialista, perquè no pot ser d'una altra manera. El 13 de juny del 2013, vàrem fer, a iniciativa en aquest cas del Grup Parlamentari MÉS, vàrem discutir en aquesta mateixa comissió una proposició no de llei relativa a promocionar el comerç just la qual, en línies generals, marcava la mateixa estructura o els mateixos arguments de la que presenta avui el Grup Socialista, i va ser aprovada per unanimitat. Supòs que avui també es mantendran els mateixos criteris.

I explicàvem en aquella proposició no de llei que a l'any 2000 diferents ONG a Anglaterra varen acordar introduir productes dels països en vies de desenvolupament a diferents espais comercials i de consum, perquè consideraven que era una de les millors formes de cooperació. Això generava llocs de feina en el país d'origen; feia que qualsevol persona que no es volgués implicar en una ONG, que era una acció més activa, podia actuar d'una forma més passiva comprant a aquests productes, que de qualche manera col·laborava al desenvolupament d'aquests països. Va tenir tanta acceptació que en dos o tres anys va ser pràcticament present a tota Europa i bona part d'Estat Units i va ser necessari regular una mica què era aquest concepte de comerç just. I va ser quan es varen introduir tot un seguit de condicions per certificar que un producte provenia de comerç just, no bastava que vengués dels

països d'origen, sinó que a més havia de tenir, de països..., perdonin, dels països en vies de desenvolupament, sinó que havien de tenir tot un seguit de característiques, entre les quals posaven que havien de ser respectuosos amb el medi ambient; parlava que havien de ser produïts per col·lectius que es trobassin en situació de vulnerabilitat en aquells països d'origen, i això generava que molts d'aquests productes que actualment es comercialitzen a la comunitat autònoma són comercialitzats o es produeixen a través d'una estructura empresarial que és la cooperativa, perquè un dels requisits també era que no hi hagués explotació infantil, que es respectàs, que hi hagués igualtat de gènere, que hi hagués democràcia interna en aquella empresa. I molts d'aquests estan constituïts com a cooperativa.

Posteriorment, es varen introduir també altres conceptes com el tema de la sostenibilitat perquè es podien trobar casos en què els productes locals d'un país, o en aquest cas de la comunitat autònoma, podien competir amb productes de comerç just que venien de molt enfora i que això generava una petjada ecològica innecessària perquè aquest producte era d'aquí, era un producte local que també és part del consum responsable, i també es va introduir el concepte de sobirania alimentària, que eren tots aquells productes de comerç just que tinguessin un vessant alimentari havien de ser productes que s'haguessin fet amb llavors d'aquell país d'origen, del país en vies de desenvolupament.

Dic això perquè el concepte comerç just no només és una acció de solidaritat que pot fer un consumidor, sinó que darrere de la paraula "comerç just" hi ha tota una estructura social i una estructura econòmica que seria molt interessant aplicar a molts dels nostres productes de la nostra terra i per tant, dóna moltes garanties.

Va ser amb el primer pacte de progrés en què es va realitzar la primera fira de comerç just, que es celebrava dia 10 de maig, precisament perquè l'ONU va considerar que el 10 de maig era un dia per sensibilitzar en aquest tipus del que vostè avui parla, d'educar i formar la gent en temes de consum responsable, i el comerç just és una de les vies de consum responsable. Si després el 10 de maig no era possible, idò aquest comerç just o aquesta fira es va passar a Nadal, perquè es va considerar que era un moment en què la gent podia tenir més opció a un consum amb valors. En definitiva, s'han fet i es continuen fent, perquè aquest..., es varen continuar fent després amb el Govern del Sr. Matas i es fan amb l'actual govern aquestes fires per sensibilitzar la població en temes de comerç just.

En aquella mateixa proposició no de llei defensàvem -i així es va aprovar també- que les administracions públiques i concretament el Govern d'aquells moments introduïssin productes de comerç just que no competissin amb el comerç local, perquè -i és important- la no competició amb el comerç local o amb els productes locals. També es va aprovar.

Vostè avui parla del Parlament i vull dir-li que nosaltres també li donarem suport, de fet en aquella proposició no de llei, va sortir, però no es va votar perquè no era al punt i no li vàrem afegir, que també estaria bé que el Parlament incorporàs el comerç just; de fet, ara... no tots els productes es poden substituir, però per exemple el te sí que s'ha substituït el te de comercialització més ordinària pel te de comerç just al Parlament, vostès mateixos ho poden comprovar.

Per tant, la seva proposició no de llei va molt en relació amb les que nosaltres vàrem aprovar. El primer punt i el cinquè punt, és en el mateix sentit, el suport i el reconeixement; el cinquè punt, que s'introdueixi dins les administracions públiques, en aquest cas parla més del Parlament, però en general les administracions públiques, el comerç just, i els tres punts que són específics d'aquesta proposició no de llei, nosaltres parlàvem d'ajuntaments i vostè parla d'educació, que s'eduqui, que es formi, que se sensibilitzi tothom, especialment els més joves i els menors perquè el comerç just sigui una part de la comercialització normalitzada del consum.

Hi estam totalment d'acord, no només hem d'afavorir els emprenedors a les escoles, sinó també hem d'afavorir els consumidors responsables, i quan dic consumidors responsables, han de ser solidaris, com pot ser aquest comerç just, però també hem d'afavorir el consum de productes locals, i també és una part del consum responsable; consumir aquells productes que el comprador es preocupi de saber si aquell producte que vol comprar és resultat de l'explotació infantil o és resultat de l'explotació de les persones a un altre país; educar en els valors d'un consum responsable. Per tant, nosaltres hi estam absolutament d'acord.

També som coneixedors de la situació d'una entitat concreta que va ser de les primeres que va introduir el comerç just en la nostra comunitat autònoma, que ha necessitat del micromecenatge per poder mantenir programes de sensibilització escolar respecte del comerç just, mantenir, perquè no era un programa nou, sinó que era un programa que es feia des de feia més de set anys i que ara, per manca de subvenció, no s'hagués pogut fer. Afortunadament vàrem arribar al mínim necessari per iniciar aquest programa i gràcies a la solidaritat dels ciutadans amb petites dosis econòmiques s'ha pogut mantenir.

Ho dic perquè és important perquè, tot i que a causa de la crisi econòmica s'han anat reduint els temes de cooperació internacional i el Govern de les Illes Balears, tant en la passada legislatura com en aquesta, va haver de reduir la cooperació, en la passada legislatura no es va baixar ni un euro la partida a les associacions, ni un euro, es va baixar cooperació d'altres partides, de viatges, de revistes, d'altres partides, però de la dirigida a les entitats no es va baixar ni una partida, ni un euro, 4 milions i busques per a les entitats, cosa que, malauradament, aquesta vegada no ha passat, s'ha reduït cooperació i s'han reduït els doblers dirigits a les entitats.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sr. Sanz, per un temps de deu minuts.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Ya lo ha comentado la portavoz del Grupo MÉS, respecto a la proposición no de ley que hoy debatimos del Grupo Socialista, ya el 13 de junio se debatió en esta misma comisión una iniciativa en términos similares de apoyo, potenciación y defensa del comercio justo, y el sentido del voto del Grupo Popular fue favorable y, en coherencia con lo que ya expresamos hace prácticamente casi un año, pues también será favorable en esta comisión.

Igualmente, nos gustaría hacer varias pinceladas, por un lado, tanto en la exposición de motivos de la iniciativa como luego incorporar una seria de enmiendas *in voce* para dar un poco de coherencia y sentido a, digamos, reflejar en esta PNL un poco de forma, y basada en los hechos que ahora expondré.

Sobre la exposición de motivos, sí que nos gustaría aclarar lo siguiente, en el último párrafo de la exposición de motivos se hace como..., se intenta dar o transmitir una imagen de un cierto alarmismo diciendo que se van a eliminar las convocatorias de subvenciones a las distintas entidades relacionadas con el comercio justo. Esto no es cierto, de hecho en el Consejo de Cooperación, que de hecho la autora y la portavoz del Grupo Socialista forma parte de este Consejo de Cooperación, ya se ha informado en varias ocasiones que se sacarán la convocatorias de subvenciones, y por tanto, es decir, no entendemos el motivo de incorporar esta coletilla en esta exposición de motivos, puesto que ya se ha dado por entendido que esto no es así.

Por lo tanto este gobierno no..., digamos, no prometerá como se hacía en otros años cosas que no se puedan cumplir. Evidentemente se nos puede decir en esta comisión que el gobierno anterior aumentaba las partidas o no disminuía las partidas de subvenciones a entidades, bueno, el papel lo aguanta todo, otra cosa es que se hubiesen pagado, es decir, habría que mirar que se hubiesen pagado, después de la situación que nos dejaron en la anterior etapa, es decir, podemos poner en el presupuesto una cantidad pero luego otra cosa es que se pague o no se pague.

De hecho, el compromiso del Gobierno balear en el sentido del comercio justo es claro, es decir, como lo acredita el Plan director de cooperación 2012-2016, aprobado en esta legislatura, donde tiene un apartado dedicado a los programas de comercio justo, además los planes anuales, es el único programa que se aprueba con una partida presupuestaria para difusión y promoción del mismo. Además el Govern es socio - como ustedes bien saben- de los tres *fons* insular de cooperación, con sus respectivos apoyos económicos; los tres *fons* trabajan los principios de comercio justo y consumo responsable en diferentes centros de Primaria; a eso hay que añadir que mantenemos un convenio con la Universidad de las Islas Baleares mediante el cual damos soporte a seminarios, jornadas, becas en los cuales la formación y la educación de los jóvenes en la cultura del consumo responsable es uno de los ejes principales.

También, por citar otros ejemplos, ya se ha explicado aquí el tema de ferias y demás, luego también el Gobierno de las Islas Baleares a través de la Dirección General de Cooperación e Inmigración apoya y pertenece al Grupo de Comercio Justo, formado por entidades de las Islas Baleares que trabajan para la difusión del comercio justo, aparte de que se implica en diversas campañas como son en fechas navideñas.

En el caso del punto 4 de la PNL, el ámbito estricto de las actuaciones recientes de la Dirección General de Salud Pública y Consumo, de hecho ya quedaba reflejado por la portavoz, por mi compañera Carolina Torres en el acta de sesiones de hace precisamente casi un año cuando debatíamos la PNL del Grupo MÉS, el programa *Consumópolis* sintoniza perfectamente con el contenido de varios apartados del enunciado de la PNL del Grupo Socialista. El principal objetivo de este concurso es sensibilizar a los escolares de la importancia que tiene para ellos y para las personas de su entorno sus decisiones como consumidores en la adquisición de bienes y la utilización de servicios tanto en esos aspectos como en aquellos relacionados con la economía doméstica, seguridad, calidad, alimentación, eficiencia energética, etc., y en general con el consumo reflexivo saludable y crítico que tengan en cuenta respecto a nuestro entorno medioambiental y en nuestro entorno social, con el objetivo de llegar a ser consumidores conscientes, solidarios y responsables.

Se han realizado desde entonces ocho ediciones y en estos momentos se está iniciando la novena edición del *Consumópolis* que ha empezado con el comienzo del curso escolar 2013-2014.

¿Qué quiero decir con todo esto? Pues que prácticamente lo que ustedes instan ya se está haciendo y por tanto, como lo que ustedes instan ya se está haciendo y yo creo que en esta PNL nos une muchos más de lo que realmente nos separa a todos los grupos aquí presentes, pues por tanto para intentar aprobarla, que el objetivo nuestro es mantener el mismo sentido del voto que mantuvimos hace un año y en consonancia con todas las acciones en las que está implicando y está haciendo el Gobierno en distintas consellerías en defensa del comercio justo, por tanto, propondríamos tanto en los puntos 2, 3 y 4 de la propuesta de acuerdo de su PNL incorporar, digamos, el siguiente término: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar reconociendo o *continuar reconeixent*”, - todo quedaría por lo demás igual. En el 3, igual, “el Parlament de las Illes Baleares insta al Govern de las Illes Balears a continuar o *a continuar donant suport*”. En el punto 4, “el Parlament de las Illes Balears insta al Govern de las Illes Balears que la Direcció Balear de Salut Pública i Consum... a continuar asumiendo, impulsando”, es decir, en definitiva lo que hacemos es enriquecer el texto en consonancia con acciones que creo que en el comercio justo se ha hecho por parte del gobierno de ustedes, cuando ustedes gobernaban, y también con el gobierno actual.

Por tanto, creo que lo que hace es un poco reflejar un poco el sentido de la defensa del comercio justo que creo que tanto un gobierno de un color como otro, pues, está haciendo, en su momento cuando lo hacían ustedes y en ese momento cuando lo hace el Gobierno del Partido Popular. Por lo tanto, creo que lo que hacemos es tratar estas enmiendas de adición para enriquecer el texto y poder aprobarlo en consonancia con la iniciativa que se aprobó en junio del año pasado.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. Vol fer ús de la paraula per contradiccions, Sra. Obrador?

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Sí, moltes gràcies. Moltes gràcies pel suport als grups a aquesta proposició, que crec que el que pretén és expressar una situació d'emergència, que estam en una situació d'emergència.

Els programes que hi ha, Sr. Portaveu del Grup Popular..., el programa *Consumópolis* és un programa voluntari, al qual s'adhereixen les escoles voluntàriament, que arriba als alumnes i a les escoles que sol·liciten formar part d'aquest programa i que és un programa que no té continuïtat durant el currículum escolar. Ens trobam en una situació, crec que alarmant quant al que significa no conèixer les conseqüències que tenen els actes de consum per part també dels escolars, principalment, el 9% dels infants i dels espanyols també no saben a què es refereixen els productes de comerç just, no saben què signifiquen els productes de comerç just.

El 90% dels consumidors mai no s'ha plantejat ni vetar una marca ni una empresa per raons ambientals i vull dir-li que els alumnes no saben què hi ha darrere la compra d'un telèfon mòbil, no saben què significa produir un telèfon mòbil i el que hi ha dins el telèfon mòbil; hi ha..., els telèfons mòbils, com vostès sabran, es fabriquen amb un mineral que es diu coltan i que el coltan és un motiu de guerra entre països africans. Quan un al·lot es compra un telèfon mòbil i al cap de dos anys el tira, no sap què significa tirar una deixalla d'aquestes damunt el planeta.

Per tant, crec que la formació dins el consum responsable i el comerç just té una part molt important, forma part del consum responsable, s'ha d'aprendre d'una manera amb més intensitat, amb més compromís per part de l'Administració, amb la finalitat d'aconseguir que els joves, que els adolescents, que els nins, que el professorat i que les seves famílies a partir dels seus fills puguin conèixer què signifiquen els actes de consum irresponsable. Per això, és importantíssim que l'Administració s'impliqui en aquesta formació.

Quan vostè diu que les entitats no lucratives tenen subvencions i poden accedir a les subvencions, li plantejaria per què el comerç just que es dedica a la formació de l'alumnat ha d'impulsar una campanya per recaptar fons per poder continuar el programa de formació de l'alumnat dins el comerç responsable, per què? Si tenen accés a les subvencions, 6.000 euros necessiten i 6.000 euros varen aconseguir de les aportacions de la gent que va voler donar doblers per poder fer

aquesta activitat, per tant, qualque problema tenen les entitats amb el Govern que han d'impulsar campanyes de micromecenatge per poder continuar les seves tasques de formació i de conscienciació dins el comerç responsable, dins el comerç just.

Miri, l'ONU ha advertit aquests dies de l'impacte de l'encalament global, un procés que ha qualificat de greu, irreversible i generalitzat si no prenem mesures per poder canviar els hàbits de consum responsable, els hàbits de consum compulsiu en aquest moment. La capacitat de càrrega del planeta ha arribat al punt que ja necessitam tres planetes per poder continuar amb el ritme de consum que feim en aquest dies.

Per tant, crec que és importantíssim -importantíssim- que la gent, que els joves, que els alumnes puguin tenir una formació continuada dins els currículums escolars per poder canviar precisament aquesta tendència d'un consum irresponsable que ens aboca a un encalament global, precisament per totes les deixalles i el consum de recursos naturals que provoca aquest sistema de consum que fa que precisament posi en perill la continuïtat del planeta.

Per tant, aquesta proposició no de llei tenia la intenció, evidentment, que hi hagués un compromís més específic, més clar en el sentit de treballar per formar els alumnes dins el comerç responsable...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Obrador, vagi acabant.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

...a través del comerç just també i per això es va plantejar aquesta proposició i també en el sentit que planteja el projecte de llei de consum que tramita el Govern, i que crec que va en el mateix sentit.

Per tant, acceptaríem les esmenes *in voce* que ha fet el portaveu del Partit Popular i vull donar les gràcies pel suport.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Entenc, idò, aprovada per assentiment la Proposició no de llei RGE núm. 396/14.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS